

Φθιώτιδος Συμεών σε νέο Πρεσβύτερο: «Αγάπα και θα είσαι ευτυχισμένος»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Ο [Μητροπολίτης Φθιώτιδος](#) κ. Συμεών τέλεσε την εις Πρεσβύτερον [Χειροτονία](#) του δευτερεύοντος των διακόνων του π. Δημητρίου Σκαρλάτου, την [Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου](#), στην πολυπληθή Ενορία του Αγίου Αθανασίου στα Γαλανέικα Λαμίας.

Στον Όρθρο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών και ακολούθως τέλεσε

λαμπρή Αρχιερατική Θεία Λειτουργία πλαισιούμενος από τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου Αρχιμ. π. Άγγελο Ανθόπουλο, τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος Αρχιμ. του Οικουμενικού Θρόνου π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλο, τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγάθωνος Αρχιμ. π. Γερμανό Γιατσίδη, τους ιερείς κατά σάρκα συγγενείς του νέου Πρεσβυτέρου π. Δημητρίου, καθώς και άλλους πατέρες.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου, ενώ τα Ιερά Αναλόγια στελέχωσαν Χοροί Ιεροψαλτών υπό τον Πρωτοψάλτη του Ναού και Καθηγητή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» κ. Σεραφείμ Κυρίτση.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στην πατρική του προσλαλιά προς το νεοχειροτονούμενο π. Δημήτριο Σκαρλάτο με συγκίνηση ανέφερε:

«Βρίσκεσαι, αγαπητέ μου πάτερ Δημήτριε, ενώπιον μίας κορυφαίας, μοναδικής, συγκλονιστικής στιγμής στον επίγειο βίο σου, μίας στιγμής, η οποία θα συντελεστεί μεν στον επίγειο βίο σου, αλλά το βλέμμα της, η προοπτική της είναι η Βασιλεία του Θεού, είναι η αιωνιότητα, είναι η συνάντηση με το Θεό. Βρίσκεσαι ενώπιον της Αγίας Ιεροσύνης για να λάβεις εντός ολίγου δια των αναξίων χειρών του Επισκόπου σου τον δεύτερο βαθμό της ιεροσύνης, να γίνεις πρεσβύτερος, ιερουργός των Θείων Μυστηρίων.

Θα σ' αξιώνει ο Θεός να παίρνεις τα δάκρυα αυτού του κόσμου, να παίρνεις τον πόνο των ανθρώπων, να παίρνεις τα βάσανα, τους καημούς, τα αμαρτήματα, τα αγνοήματα, τις ταλαιπωρίες, να παίρνεις τις χαρές των ανθρώπων, να παίρνεις και τις αρετές των ανθρώπων, να παίρνεις τον «όλον» άνθρωπο και να τον προσφέρεις πάνω στην Αγία Τράπεζα, να τον χαρίζεις στο Χριστό, για να γίνεται ένα με το Χριστό.

Αλλά για να χαρίζεις τους ανθρώπους στον Χριστό, παιδί μου Δημήτριά μου προϋπόθεση είναι να χαρίζεις πρώτα τον εαυτό σου στο Χριστό, να είσαι ένα δώρο στον ίδιο τον Χριστό, αυτό σημαίνει ιερέας: είναι ο «προσφέρων και προσφερόμενος» αυτός, ο οποίος δίνει και δίδεται, αυτός ο οποίος προσφέρει και προσφέρεται κι αυτή φυσικά είναι η ωραιότερη αποστολή μέσα στον κόσμο, η πιο συγκλονιστική, η πιο σπουδαία, η πιο μεγάλη. Και μάλιστα αυτή σου η πορεία δεν είναι ένας «βίος ανθόσπαρτος», δεν είναι μια οδός γεμάτη δόξες και ιαχές.

Σήμερα θα ακούσεις ομοθυμαδόν το Άξιος. Σήμερα μπορεί ενδεχομένως και να σε χειροκροτήσουν οι άνθρωποι, αλλά μέσα στην ιερατική σου διακονία θα υπάρξουν και στιγμές που θα νιώσεις ότι βάλλεσαι, που θα νιώσεις ότι είσαι μόνος, που θα νιώσεις ότι ενδεχομένως δεν σε κατανοούν οι άνθρωποι, που θα νιώσεις να αδικείσαι, να παρεξηγείσαι να συκοφαντήσαι και πόσο μάλλον, όταν η εποχή μας, είναι μία εποχή, η οποία τείνει προς την **ανθρωποφαγία**, προς τον **κανιβαλισμό**, προς την τοξική διαχείριση και προσέγγιση της ανθρώπινης προσωπικότητας και πάντοτε ο ιερέας είναι ο εύκολος στόχος, είναι το εύκολο θύμα, είναι η εύκολη διακριτή σημαδούρα για να στοχεύσει ο άνθρωπος του σήμερα τα βέλη του, για να βγάλει από πάνω του το βάρος των δικών του ενοχών. Κάθε ενοχική κοινωνία πάντοτε αναζητά εξιλαστήρια θύματα και ασφαλώς θα ζήσεις και αυτή τη γεύση της ιεροσύνης, αλλά να ξέρεις ότι και αυτή η γεύση της ιεροσύνης είναι μία γλυκιά γεύση, γιατί μονάχα όποιος πληγωθεί, μονάχα όποιος πονέσει, μονάχα όποιος ματώσει μπορεί να καταλάβει αν πραγματικά αγαπά».

Συνεχίζοντας τον λόγο του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών τόνισε:

«Ο Χριστός μας το έχει πει τόσο συγκλονιστικά. «Αν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν ποία υμίν χάρις εστί; εάν δανείζητε παρ' ων ελπίζετε απολαβείν ποία υμίν χάρις εστί; και γαρ οι αμαρτωλοί το αυτό ποιούσι».

Θα καταλάβεις παιδί μου αν αγαπάς, όταν θα κληθείς να αγαπήσεις τον διαφορετικό, τον άλλο, αυτόν που δεν σε αποδέχεται, αυτόν που δεν σε καταλαβαίνει, αυτόν ο οποίος στέκεται απέναντι και σου κουνάει το δάχτυλο, σου κουνάει το χέρι. Τότε θα φανεί αν πραγματικά αγαπάς το Χριστό και τότε **θα δοκιμαστεί η αγάπη σου** και τότε οφείλεις να κάνεις το ίδιο που οφείλεις να κάνεις κάθε μέρα. Να πάρεις στην αγκαλιά σου και το διώκτη σου και τον συκοφάντη σου και τον υβριστή σου και τον ιεροκατήγορο και τον βλάσφημο και τον άθεο και τον άθρησκο. Όλους θα τους πάρεις στην αγκαλιά σου και θα τους βάλεις πάνω στην Αγία Τράπεζα και πάντοτε εκεί θα τους βάζεις, γιατί εκεί καλείσαι να προσφέρεις τον «όλον» άνθρωπο στον τέλειο Θεό και τέλειο άνθρωπο. Στον Κύριό μας Ιησού Χριστό.

Η πρόκληση θα είναι διαρκής στη ζωής σου. **Καθημερινά θα συναντάς, όχι μόνο σήμερα, αρχή του Τριωδίου, και Τελώνες και Φαρισαίους**, καθημερινά θα συναντάς στο δρόμο σου ανθρώπους που θα νομίζουν ότι έχουν αληθή, γνήσια, ακριβή και ακραιφνή θρησκευτικότητα, συχνά θα συναντήσεις ανθρώπους και θα συναντάς, οι οποίοι θα θεωρούν ότι είναι καλύτεροι από τους άλλους, ότι δεν είναι «ώσπερ οι λοιποί των ανθρώπων», ότι δεν είναι «ώσπερ ο Τελώνης ούτος», που θα θεωρούν ότι υπερέχουν, οι οποίοι θα στρέφονται «εις εαυτόν».

Αυτό έπραξε ο Φαρισαίος. «Στραφείς προς εαυτόν». Ενώ μπήκε μέσα στο κέντρο του ναού και ξεκίνησε με μια υποτιθέμενη ευχαριστία, προηγήθηκε όμως της ευχαριστίας το «στραφείς προς εαυτόν». Ευχαριστούσε το είδωλό του, ευχαριστούσε την προβολή του εγωισμού του, ευχαριστούσε την προβολή της φιλαυτίας του, ενώ ο Τελώνης ταπεινά «έτυπτε εαυτόν», χτυπούσε τα στήθια του και έκραζε «ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ».

Όπου και αν διακονήσεις, Δημήτريε, ένα πράγμα καλείσαι να κάνεις. Μόνο ένα: **Να αγαπάς. Να αγαπάς τον άνθρωπο και να αγαπάς τον Θεό** «και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν». Εάν αγαπάς, όλα τα χαρίσματα του κόσμου θα λάβεις, εάν έχεις αγάπη, δεν θα στερηθείς τίποτα και κυρίως αν έχεις αγάπη μέσα σου, θα είσαι εσύ ευτυχισμένος γιατί όποιος αγαπά είναι πραγματικά ευτυχισμένος, όποιος δεν αγαπά δε χαίρεται τίποτα, όποια διακονία και να κάνει.. Και Πατριάρχης και Αρχιεπίσκοπος και Δεσπότης και Ηγούμενος και Παπάς και Πρωθυπουργός και Πλανητάρχης, όποιος δεν αγαπά, δε χαίρεται τίποτα. **Μονάχα όποιος αγαπά είναι ευτυχής**, γεμάτος, ολοκληρωμένος και εύχομαι να αγαπήσεις την ιεροσύνη

περισσότερο από τη ζωή σου, να αγαπήσεις το Θεό και να αγαπήσεις τον άνθρωπο και θα είσαι πραγματικά ευτυχισμένος και αυτές οι ευχές μου δεν είναι αθεμελίωτες, ατεκμηρίωτες».

Ολοκληρώνοντας τον λόγο του ο κ. Συμεών σημείωσε:

«Τελευταίον όμως αφήνω αυτόν που κατ' εξοχήν θα πρέπει να έχεις εμπνευστή της πορείας σου της ιερατικής, αυτόν που μας αγάπησε πάρα πολύ, τον Όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη, τον ιερέα Άγιο της τοπικής μας Εκκλησίας, ο οποίος έλεγε ότι η προσευχή του ιερέα πρέπει να γίνεται πάντοτε με προσοχή. Ο Όσιος Βησσαρίων έλεγε ότι «προσευχή χωρίς προσοχή είναι σαν ένα γράμμα, το οποίο θα φύγει χωρίς γραμματόσημο και χωρίς το όνομα του παραλήπτη και δε θα φτάσει ποτέ». Τόσο απλά ο Όσιος Βησσαρίων και με τη βραχνή φωνούλα του έλεγε και κάτι άλλο ακόμη συγκλονιστικό: «Ότι ακόμα και ο ίσκιος ενός ιερέα, ακόμα και η σκιά του, ακόμα και η αύρα του, το πέραςμα του αναπαύει, ξεκουράζει, ενισχύει, στηρίζει τους ανθρώπους της εποχής του». Να ζητάς την ευχή του, να σε προστατεύει και να σε σκεπάσει, να ναι η ομπρέλα σου, να ναι η αγκαλιά σου και με αυτό το παράδειγμα της ελεημοσύνης, της καλοσύνης και της φιλανθρωπίας να πορευθείς στη ζωή σου. Τέλος, μην κατηγορήσεις ποτέ μέσα σου κανέναν άνθρωπο, για τον οποίο αξίζει να δώσεις εσύ τη ζωή σου ακόμα, διότι «ο καλός ο ποιμήν τίθησιν την ψυχήν αυτού υπέρ των προβάτων».

Βρίσκεσαι στο θησαυροφυλάκιο της καρδιάς μου και από εκεί δεν θα βγεις και θα

είσαι πάντοτε υπό τη σκέπη και υπό την προστασία μου. Με τη χειροτονία σου σήμερα εδώ δεν αποχωριζόμαστε. Ίσα ίσα από σήμερα πλέον είσαι πιο πολύ κοντά μου, πιο κοντά στον Επίσκοπο, πιο κοντά στη Μητρόπολη, πιο κοντά στη διακονία της Εκκλησίας μας. «Είσελθε στη χαρά του Κυρίου»!

Ακολούθησε σε κλίμα κατάνυξης και συγκίνησης η εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του π. Δημητρίου Σκαρλάτου, ενώ οι δυνατές και συνεχείς ιαχές των πιστών έσεισαν στην κυριολεξία τον Μεγαλώνυμο Ναό του Αγίου Αθανασίου Λαμίας.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και στο Μυστήριο της Χειροτονίας μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: οι Βουλευτές Φθιώτιδος: κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς και κ. Ελένη Μακρή, ο Δήμαρχος Λαμιέων κ. Ευθύμιος Καραΐσκος με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Διοικητής του Νοσοκομείου Λάρισας κ. Δημήτριος Κατσικονούρης, ο Διοικητής του Γενικού Νοσοκομείου Λαμίας κ. Ανδρέας Κολοκυθάς, ο Πρόεδρος του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος κ. Δημήτριος Δρακάκης, ο Αστυνομικός Διευθυντής Φθιώτιδος κ. Δημήτριος Φούρλας, ο Διοικητής της 7ης ΕΜΑΚ Αντιπύραρχος Χρήστος Πλουμάκης, ο Λιμενάρχης Στυλίδος Αντιπλοίαρχος Ευθύμιος Βέτσικας, ο Διευθυντής της Β/θμιας Εκπαιδεύσεως Ν. Φθιώτιδος κ. Κωνσταντίνος Σπαλιώρας, ο Διευθυντής της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας «Ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης» κ. Ιωάννης Ζαχαράκης, καθώς και εκπρόσωποι άλλων συλλόγων και φορέων του τόπου.

Ακολούθησε δοχή εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού προς

τιμήν του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών και του νέου Εφημερίου π. Δημητρίου Σκαρλάτου, στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο.

Περισσότερες φωτογραφίες του Δημήτριου Ανάγνου [ΕΔΩ](#)